

חולין פ"א. רב המנונא - התראת ספק - רש"י

1. גמרא

1.1. שחטי חוץ: אחד בפנים ואחד בחוץ \ רבנן ורבי שמעון ואמר רבא ואמרי לה כדי חסורי מיחסרה והכי קתני (...)

אחד בפנים ואחד בחוץ
לרבנן ראשון כשר ופטור שני פסול ופטור
לרבי שמעון שני בלא תעשה

ואי סלקא דעתך אין אותו ואת בנו נוהג בקדשים
שני אמאי בלא תעשה ותו לא
כרת נמי ליחייב

1.2. נוסח מקורי

אלא אמר רבא
הכי קא אמר רב המנונא
אין **מלקות** אותו ואת בנו נוהג בקדשים
מאי טעמא
כיון דכמה דלא זריק דם לא מישתרי בשר
מעידנא דקא שחיט הואי התראת ספק
והתראת ספק לא שמה התראה

1.3. נוסח מתוקן על פי רש"י

אלא אמר רבא
הכי קא אמר רב המנונא
אין **מלקות** אותו ואת בנו נוהג בקדשים (אבל שחיטה ראויה יש)

2. רש"י ד"ה "התראת ספק"

דלמא לא אתי לידי זריקה והויא ליה שחיטה שאינה ראויה
הלכך לר' שמעון **איסורא איבא**
מלקות ליבא (פירוש: לשחיטה השניה אין מלקות בגלל התראת ספק)
ומ"מ לאו מתקבל בפנים הוא
(פירוש: הקרבן השני הנשחט בפנים שחיטתו פסולה)
בגלל "אותו ואת בנו"
שהראשון שנשחט ונזרק הדם כבר קודם שחיטתו של שני שחיטה ראויה הוא
כך שמעתי

וקשיא לי: מאי התראת ספק דקאמר
הא ודאי שחיטת שני אינה ראויה
דכיון דאיסור אותו ואת בנו נוהג בקדשים
הוה ליה שני מחוסר זמן
ואין שחיטתו ראויה

ואין כאן התראה כלל
(פירוש: אם אין איסור "אותו ואת בנו", אז בוודאי אין על מה להתראות על השני)

ונראה בעיני
דלא גרסינן ליה להאי מ"ט
אלא אין מלקות אותו ואת בנו נוהג בקדשים ותו לא מידי
וטעמא:
משום דאין שחיטת השני ראויה
מכיון שנשחט ראשון ונזרק דמו הויא לה שחיטת הראשון ראויה
דלית לן הא דלעיל דר' אושעיא

([חולין פ.]. אמר רבי אושעיא (...))
[חולין פ.]: שמעינן ליה לרבי שמעון דאמר
שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה
שחיטת קדשים נמי שחיטה שאינה ראויה היא
דכמה דלא זריק דם לא מישתרי בשר)
ודשני אינה ראויה דהויא ליה מחוסר זמן
ואין דמו נזרק (פירוש: כתוצאה מכך שהוא פסול, ולא בגורם לפסול)
ופי' משובש הוא מאדם חריף ומפולפל: